

(Зрителитъ се явяватъ смутени, съ оборени глави).

Каймаканинътъ. (Къмъ дошлиятъ). Наредете се. И гледайте добре, какъ ще овисне на въжето единъ комита, който роптае противъ царщината... Изкарайте го. (Къмъ палача). Хемъ да ти не трепне окото! Добре да пипашъ. Като го залюлвещъ на въжето — бесилката да изпраци... Я опитай въжето, че знаешъ... да не сж тѣ подкупили, та да се скжса въжето преди да умрѣ. Гяуритъ само това чакатъ... Зеръ знаятъ нашия законъ: скжса ли се въжето — бунтовника е свободенъ.

Мълчание.

(Пожара въ далечината се засилва. Чуватъ се по-начесто гърмежи. Извива се буря).

Въ дъното се чува гласъ: Сторете пжтъ!

(Всички спиратъ погледи къмъ гласа).

Мълчание,

Единъ отъ зрителитъ. (Къмъ другаря си). Ами ако каймакамина каже: който познава Чавдаря, нека дойде при него да си вземе сбогомъ... Ти ще идешъ ли?

Другия. А ти какво би сторилъ?

— Пфу! Какви сме... човѣкътъ умира за насъ, а ний не смѣемъ и да помислимъ, че трѣбва да се простимъ съ него.

— Христосъ прости на Петра, който три пжти се отказва отъ него до като пѣтелтътъ два пжти пропѣй.

— Ехъ!

— Тѣй е.

— Той пакъ нѣма да ни се сърди.

(Чува се дрънкането на вериги).

Мълчание,

(Чавдаръ Горановъ се явява съ високо дигната глава. Изглежда на страни и се приближава смѣло къмъ бесилката).